

485
IASTRZĘBIEC

Gniazda Szlacheckiego.

W OSOBIE IEGO MCI PANA,
ALEXANDRA Z MIROWA
MYSZKOWSKIEGO.

Tyszowieckiego &c. STAROSTY Pogrze-
bnym Kazaniem zalecony.

W Kościele Lubelskim W. Oycow Barmeliton
Bossych: 12. Lipca Roku Pańskiego/ 1650.

Przez W. O. Anyotą od S. Terezytegoz Zakonu.

II

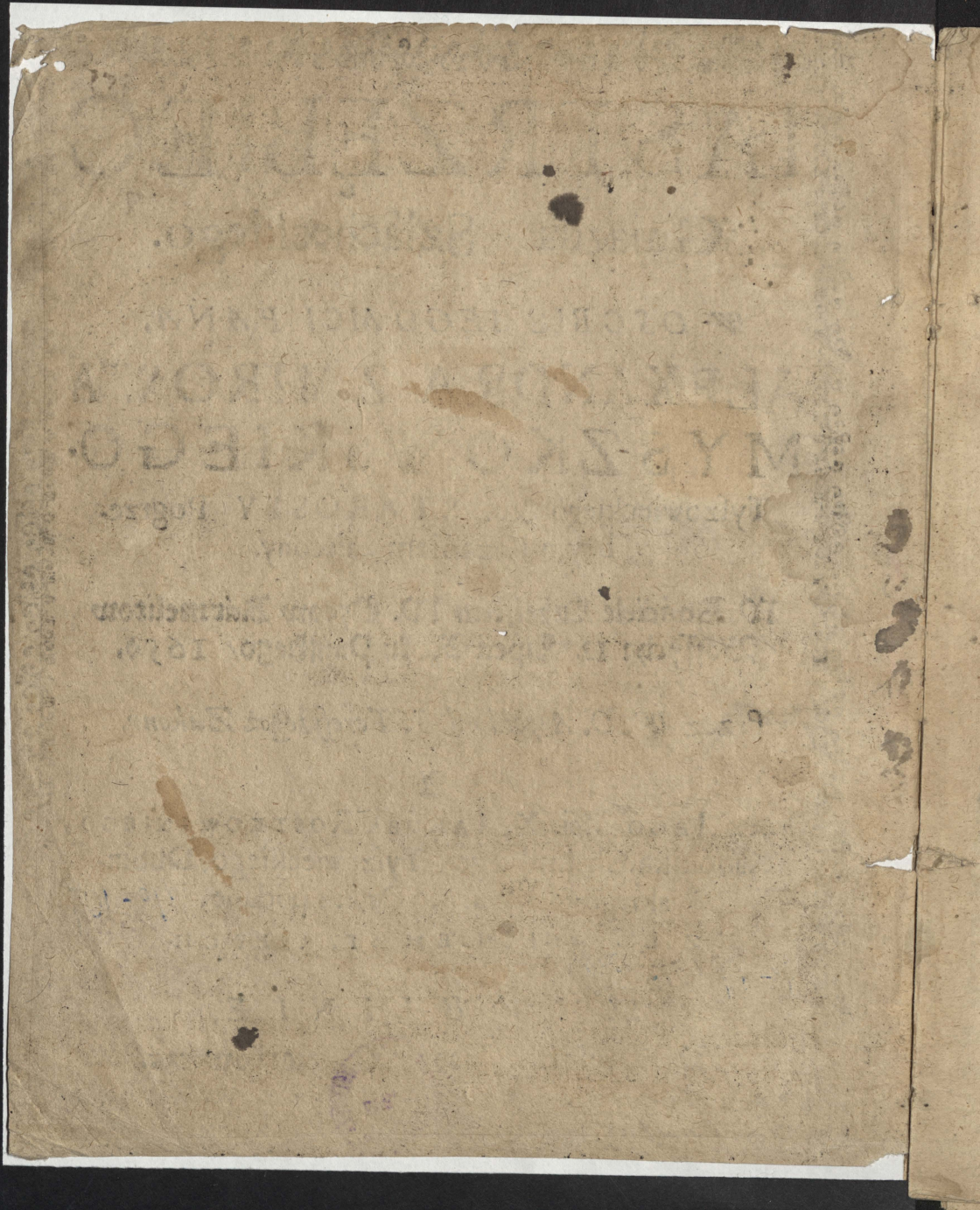
Przez IEGO MCI. X. IAKUBA ROSTKOWSKIEGO,
Kanonika Chelmskiego, Tyszowieckiego, Dubin-
skiego Plebana, do Druku podane. 40-107

Z DOZWOLENIEM STARSZYCH

P-17-9-39

W L V B L I N I E,

W Drukarni Jana Wiczorkowicza.

486
JASNIE WIELMOŻNEMU PANU,
IEGO M C I P.

WŁADYSŁAWOWI
M A R G R A B I
MYSZKOWSKIEMU

Panu na Pinczowie Xiażu, &c. &c.
WOIEWODZIE SĄDOMIRSKIEMU GRODE-
CKIEMU, &c. &c.

S T A R O S C I E

Meemu Wielce Mćiwemu P. y Dobrodziejowi.

Phanix iako zpopiołu swego się rodzi, tak w popioł
się rosypuie, w czem nie jest iedynakiem Nâ toż y la-
strzębcowie rodzaju Szlacheckiego przychodzi z kad
wychodza. Pulvis es & in puluerem reuertetur. *Widzieli.* Gen: 3.
smęta tragedia w osobie zacnego lastrzębca lego Mći. Pána v. 19.

Az

Starosły

Præfatio.

Stároſty Tyſſowieckiego: Ktorego z wyſokiego MYSZKOWSKIEGO z MIROWA zebramſzy Gniazdá, na ſtos Kátáſalku zátobnego złożyłá, áby w proch obrociłá, ſmierć. Nieodſtapiteſ áż do oſtátniego punktu włożenia do Grobu, y W m. Moy Mści P. iáko mituiacy Brát, ſtałeſ, ſtały w miłoſci przy tem pogorzeliſku: á znalazſy tam ódmłodziałego Iáſtrzębcá w Potomſtwielego Mści zmártego, pod ſkrzydłá ſie miłoſciwey opieki ſwey przytulił, áby tam beſpiecznie do- raſtywałó. Zyczyłeſ W m. Moy Mści Pan áby y proch ży- motáiego nie gináł roſtrzaſnicny na Kázaniu przez Wiele- bnego Oycá Kármelitę Boſſego. Przeto go iá do Praſy ze- bramſzy Drukarſkiej, W m. Memu Mémemu Pánu y Do- brodźcieiowi oddáię; wniżenie wpraſáiac, ábyſ y mnie do miłoſciwey łáſki ſwey przyiać raczył. Ktoregom ieſt cáłe życzliny.

Sługa

Iakub Roſtkowski,

K. Ch. T. D. P.

KAZA-

K A Z A N I E.

487

Numquid per sapientiam tuam plumefcit Accipiter,
expandens alas suas ad austrum. *Iob: 39 Cap:*

*Azaz przez mądrość swoją pirzy się łąstrzab, rości-
gając skrzydła swoje na południe.*

WSzyscyście Jastrzebcowie/ Jasnienie Wielmożni/
Wielmożni/ Meiwi pp. ktorzyscie sie kolwiek
w gniazdzcie cnot / w Domu Szlacheckim porodzili :
lubo pod rożnemi Tytulami/ Taczynstich/ Dborowskich/
Samoystich, Sirleiom, Danielowiczow/ lubo pod insem
Herbami Naleczow/ Kawieczow/ Kozyczow/ Leszczy-
cow/ Tarnawow/ Zabawow/ przeciescie Jastrzeba-
mi: wszak y Jastrzebow nie ieden rodzaj/ sa Falcones,
Nizones, Buteones, Trioches, Esalones, Frogelles, sie-
snaście ich species rachuje Plinius. Accipiter, nazywa *Lib: 10.*
sie ab accipiendo Jastrzab od brania: Lubo ze wspomny *Nat: Hist: 6, 8.*
oblow bierze/ lubo ze brali z niego dawni wrożki. Tak
wodzi sie dziedzic gniazda Szlacheckiego/ wnet z nie-
go iak z kuczecia Jastrzebiego wrożę/ zaraz ponim si-
la obiecujac/ co z niego bedzie wieszcza. Jaki z niego
bedzie Accipiter, iako w stole do glowy nauke: v dwo-
ru do wkladu polityke: w boiu na bron/ brac bedzie nie-
przyiaciela. Tożowo Jastrzebie iak puchem porasta

Iastrzebiec

laciſz w ſtole: pirzy ſie po Obożach/ po dworach/ za-
 ſługami/ Inceatami/ Titulami: a to wſzytko aby mogli
 rościagnac ſkrzydła ſwoie/ ad austrum, do południa do
 ſkonaley ſlawy. Nie na wschod iako oni Synowie la-
 datacy/ od Ezechielá Proroča wypátrzeni/ co obroci-
 wſzy ſie nie politycznie tylem do Boga/ do Kościółá ie-
 go/ nie pátrzac ná cnotę/ przez ktorą do doſkonaleg po-
 ludnia lecieć trzeba. tylko do wschodu wrodzenia ſwego
 pátrzaia/ tam ſie kłaniaia: Ociec moy ſedł przez tę/ od
 owego/ wrodziłá mi tak wielkiey/ ſlawney/ Dzielney/
 C 8. Familigy Corá. Viri doria habentes contra Templum
 9. 16. Domini, & facies ad orientem: & adorabant ad ortum
 ſolis. Nie ná pulnocy ciemnego domatorſtwá/ oſpale-
 go leniſtwá/ niſzczemnoſciá ſwoia z białeg dnia z ſwie-
 tneg południa czyniac ciemne nocy. Nie ná zachod:
 to by gorſza była/ kiedyby rościagał ſkrzydła ſwoie ná
 zgube Familiey ſwoiey/ aby z nim západłá: będąc zlym
 ptaſiem/ ſwoie wlaſne zmáziacy m gniazdo/ ktoremu
 by moſżono zádać co Hermedyſzowi/ zacney Familiey
 Szláchécowi/ nouus homo Iphierates zárzucił/ Meum
 genus a me habet originem, tuum vero in te deſuit. Nie
 tak Iastrzebiec nieodrodny/ nie tak dobry Synu pierz-
 ſia/ abyſ rościagał ſkrzydła ad ortum do wschodu wro-
 dzenia Przodków/ nie ná pulnocy gnuſnego żywota/
 nie ná západ oſtatniey zguby/ ale ad austrum południa
 doſkonaley ſlawy. A tak gdyby mi przyſzło záenie vro-
 dzonego potomká/ gniazda Szlácheckiego/ Hierogli-
 phykiem

In Thea
 gro viri
 humane

phikiem niemym wyrażać / resowalbym Jastrzebie: ^{phi. c. 4.}
 Apostolskie za lemma dawşy żywe słowá. In virum ^{p. 13.}
 perfectum w meżá doskonałego. Wysoko zaśádzone
 gniazdo / w Koronie náşey Polstiey Jastrzebcá / Hera-
 bownego Kleynotu Domu Jch Mościow Pánow z
 MIROWA MYSZKOWSKICH, A tego gniazda Sy-
 nem wrodził sie / y podraszał w nim / rościągáiąc strzy-
 dla do doskonałego austrum Jego Mości Pan ALEXAN-
 DER z MIROWA MYSZKOWSKI TYSZOWIECKI &c. STARO-
 STA. Ktorego tu widzicie / od łowczyzny ciekawey / wsta-
 wicznie po świećcie poluńcey śmierci / wnoşonego.
 Wnoşila / niebyszy / ani płaczliwe nárzekánia żalostney
 Malzonki / ani serdeczne wzdychánie osierociálego po-
 tomstwa / ani Pokrewnych / Przyjaciół / smutek / ani
 śpiewánie w Kościele Requialne / ani sam tóczyący ciało
 robił / nie spłáża go. Opecila pętcami dla ktorých y Lá-
 zarz od same° Chrystusa wstrzeşony postąpić nie mógł.
 Dąsłonila oczy żalobney truny kápturem. Same tyl: ^{loam}
 to dzwoni / Dobrego żywota tego / w sercách náşych ^{p. 44.}
 mile Echo czynią. Ktoré dzwiał glosu / aby tak przed-
 ko niebył rospedzony po pámisici / niech nam odmłodnie-
 ie ná tróznieyszym Kazenia. Jako wrodziły sie za-
 enie w Gniazdzie Jastrzebcá / pirzył sie rościągáiąc
 strzydla swoje / do południá: máterya będzie mowy mo-
 ie / Duchá Świtego za przyczyną Pánnę Przená-
 świteşey prosi o ratunek.

BOżki/ to nie mogli bydź tylko zacy / tylko dowcipny/ tylko mądry zarzut: Numquid per sapientiam tuam plumescit accipiter, expandens alas suas ad austrum. Alaz dowcipem twoim pirzy sie Iastrze b/ rościągając skrzydła swe na południe. Ze sie Iastrzabem meżnym nie nocna Sowa / abo ciemnym kto wrodzi Niedopyrzem / ze Woiewodżicem / Kąstellanicem / Szlachcicem a nie Plebeuszem / nie Wieszczem / nie chłupnikiem pod strzechą siedzącym / Numquid per sapientiam tuam, nie stało sie to z dowcipu twego / nie twoiej to inwentey: ze Archimodius wrodził w sy sie / z kolepki pełno widzi w Palacu malowanych Hetmanow z Białawami / Biskupow z Kurwaturami / Pieczętarzow z Przywilejami / Marszałkow z Askami / Senatorow z Krzesłami: Iphicrates zaś ledwo obaczył nożyc na tablicy abo kopyto na warstacie. Natus Iphicrates vix Patris vidit stoream, natus Archimodius magnam suorum aspexit Historiā. Od samego to Boga nie z zabiegu ludzkiego / fortuna iednemu / a nie drugiemu nagaliła.

Dawny scriptor Kościelny Tertullianus, gdy sie przypatruje Genealogiey Syna Bożego według ciała / od malowany w koło wśedzie wśytkiego świata / pedzlem *Matthai* Ewangelickiem przez *Matheusá* s. Liber Generationis IESU CHRISTI Filij David, Filij Abraham, Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Iacob. Xiegd rodzaiu Iezusa Chrystusa Syna Dawidowego, Syna Abrahamowego, Abraham zrodził Isaaka: mowi. His originis fontibus

fontibus genere manante gradatim Ordo deducitur, ad *Lib. de:*
 CHRISTI Natiuitatem. Gdzie iako słyszycie powiada / *Cap:*
 iż sāmie / niby potoki z iednego źrzedła plyną; bārzo *Christ.*
 piękne podobieństwo. Abyśmy ie do przedśiewie- *6. 12.*
 tej rzeczy lepiej zrozumiełi / pomyślny sobie kogo / nā
 pięknie rozsieleniałey trawa / rozlicznie vpstrzoney
 kwieciem łace przesypiācego sie / przy chłodnym potok-
 ku wodnym / z zacnā wypływaiacym z źrzedła. że owo
 spływa do niego źrzedło / że murmurem swoim go cie-
 śy / ze chłodem rekrenie / nie temu to przypisāć / nieprā-
 cuie nā to / przesypiā sie dobrze / nā obiedwie (iako mo-
 wia) polegśy vśy. Tak tedy kogo plynące źrzedła
 kwie Szlacheckiey doryda / a zay temu zabiega? Na-
 miniey. Przesypiāl sie gdzie / in Idais Diuinis, in Causis
 secundis, a w tym dorydzie go źrzedło kwie Szlache-
 ckiey / vrodził sie w Jastrzebin gniazdzie / nie per sapi-
 entiam suam, ale przez łaskę Bożką. Prawdā ganić
 sie tego źrzedła nie godzi / nie vważnie / ktore sobie rostro-
 pni Politykowie / y pobożni Mysłowie poważaią:
 tych sie iako poważnieyszch trzymam. Obierał Moy-
 żeś vzedmł ow / rzędcom ludowi Izraelskiemu / Candy-
 darow obranych głosi / Deutoronomij primo. Tuli de *v. 15.*
 Tribubus vestris viros sapientes & nobiles & constitui eos
 Principes. Wybralem z was Meżow mādrych y Szlachtę
 a uczynilem ie Senatory. Mādry Salomon chwalać
 zacna iedne Mātrone / niemāła część iey stać dāte / że
 była Māżonką Szlacheckā. Nobilis vir eius, wielka *croneb*
 B *31 p.* liczba

liczbe z naydziejcie Rozdziałow w piśmie Swietym
 Stározałonnym / o powadze Szlachectwa / y w No-
 wozakonnym: gdy wspominaia Centuryonow / Decu-
 ryonow / Korneliuszow / Jozephow / iż ze kćwie Szła-
 checkiey byli nie zamilczá ia. Kościół Pański Swietym
 Bożym / który Nobilibus Parentibus, który claris Paren-
 tibus, wrodzony / przypisuje. Doktorowie y Oycowie śś.
 Epif. 10. poważáia Paulinus ś. Nolański Biskup Szlachectwo
 wywodzac Jona ś. że rzecz przysłowna poczyta / y po-
 trzeba / aby sie był z Śaczney / á nie pospolitey kćwie /
 Syn Bożki Chrystus wrodził. Dignum erat ut unigeni-
 tus DEI & primogenitus totius creaturæ, atq; uniuersi
 corporis caput, etiam in generis corporei dignitate pri-
 matum teneret, ut unus in Caelo DEI Filius ante Sæcula
 ineffabili natus exordio, etiam in terris Illustrium Titulo-
 rum sibi apices vendicaret; Regum pariter ac Sacerdotū.
 W Páwle świetym / ś. Anzelin notuje / iż sie winowal
 o wrodzenie swoje do Philipensow pisac / na żydy sie
 c. 3 v 4 yskarzał / że go lekce sobie poważáli. A trzeba wiedzieć
 o tym Si quis alius uideretur confidere in carne, ego magis;
 Jesli kto śczyć sie z Śacności wrodzenia / kćwie Szła-
 checkiey / y iam pewnie z Sroczego niewyroniony ogo-
 ná. Co sie kćwie Kelligiey / Izráclita; Circumciscus octa-
 uo die ex genere Israel: Co sie kćwie Fámiliey / Benia-
 mitá. De Tribu Benjamin. Co sie kćwie Nátiey / He-
 breus ex Hebreis Żydowin z Żydowinow. Co sie kćwie
 praeinentiey Pharyzeusz; Secundum legem Phariseus.

Gniazda Szlacheckiego.

Tak tłumaczy animus Apostolski Anzelm ś. Ne putetis me contemnere, quod non habeam. Quid enim magni est, si homo abiectus, vel plebs ignobilis, contemnat nobilitatem? habeo ista sed contemno, & ideo vos doceo talia contemnere quoniam videtis me habere. **Nierozumiećie** abym Szlachectwo miał lekce sobie poważać / iakbym sam bydy takim niemiał / nie przeto sie niem: nie piżę / pogardzam tym dla Chrystusa co mam / gdybym nie miał a gárdził / wzdárdá moia nieby nie wáżyła. Quid enim magni est si homo abiectus, vel plebs ignobilis contemnat nobilitatem? **Wielka rzecz** że człowiek podły / abo gmin prosty / lekce sobie poważa Szlachectwo / ktore nie lekce poważają Augustinus, Oeconomicus, Chrysostomus, y wiele innych. Omnes boni semper nobilitati fauemus, & quia utile est Reipublicæ nobiles esse homines dignos maioribus suis, & quia valet apud nos clarorum hominum senex de Reipublica meritorum memoria. **Nieganie** iateby Szlacheckiego vrodzenia / ale powiadam tylko / że nie ma sobie człowiek naybarżiey haćować / co nie znieg jest ale z rzadzenia Bożkiego. Numquid per sapientiam tuam plumescit accipiter.

Cic:
Orat: p2
Sextio

Jest ieższe druga plumescencia, ktora nie per sapientiam tuam plumescit accipiter, nie za twoią rostopnośćią pirzy sie nią Jastrzeb. **Owa** indoles skłonność do nhyckiego sposobna / do postęptu / do vstionu / do rostopności / gdziekolwiek sie obroci / nie maciek znieg / in rebus gerendis wrodzona dexteritas. Wszystko to od

Iastrzębiec

Bogá wſzechmogacego nie per ſapientiam tuam.

Proverb:
30. 7. 18

**Przypátruiacie ſie poſtepkóm młodoſci Salomon ze-
znawa / iſz nieiego były głowy do poięcia. Tria ſunt dif-
ficilia mihi & quartum penitus ignoro: viam Aquilæ in
Cælo, viam colubri ſuper terram, viam nauis in medio
mari: & viam viri in adoleſcentia; Trzy mi ſia rzeczy
trudne, a czwartej zgola nie wiem: droga Orła na ponie-
trzubuiącego, i ſko po nieutorow niem goſcincu lata, węzła
ſunącego ſię po poce im rdey, droga plynącego po głę-
bokim Oceanie okretu, te mi trzy rzeczy trudne / quartum
penitus ignoro czwartej zgola nie wiem via viri in adole-
ſcentia, poſtepkuludzkiego w młodoſci. Stąd pochodzi iſz
ieden podraſtaiąc / obraſta obyczaianu / ſłonoſcia
grzeczoſcia / a drugi będzie niemi / tempy / nieobczy-
ny parobel / ani mores, ani vllonu / iſz ſkoł w płocie / on
w kole. Stąd to: penitus ignoro. Sam ſiebie nie mogli
zrozumieć / ten że mądry Salomon / ſwoie znaydując
duże wyſoſkich przymiotow / nie powiedział aby iſz ſobie
obrał / wyczował / wycwiczył / ale że iſz losiem naniego
przypadła. Sortitus ſum animam bonam.**

Sapient:
19.

**Wiećie / kiedy ſto loſy ciſta / nie co chce / ale co Bog łaje
wrzuca: co da / wygrawa. Sortes mittuntur in ſinum, ſed
a Domino temperantur. Człowiek loſami rzuca / a Bog
niemi przewraca. Co rzuconym wrzucił loſem Salo-
mon / Herode opisuie w Kiedze mądroſci / w przerzecz-
nym Rozdziale oſmym: z duſz przymiotow dobrych /
ſlawą vpoſpolſtwá / poſzanowanie v ſtarſzych / w radzie
dowcip /**

Proverb:
16. 33.

Gniazda Szlacheckiego.

dowcip/ w oczach wszystkich cudem/ vřkázat podziwie- 401
niem/ mileryli/ czeka rychlo mowić będzie/ rzecze/ oczu
obroci na sie/ rozwiódzili sie z mow/ palce n goby za-
wra sobie/ on rzadzić/ on poddaństwu przysimować/ w
spokojnych Seymach dobrym/ w boiu/ mocnym a to
nřyřlo pochodzi iř. Sortitus est animam bonam Glossa
Hugena Bardinála Sorte gratia Lořmiřski Boskiey.

Jęgo Mořć Pan Alexander z Mirowá Myřkowski
Tyřowicki Starosta/ w Gniazdzie Jastrzebcá Ğa-
miliey swojej vrodziřwřy sie/ poyřzał/ á obaczyl vpi-
rzonego Jastrzebcá swego z błogosławieřstwa Bořie-
go/ widzial rořciagnione skrzydlá iego/ do dořkonałe-
go poladnia. Ktorey Tytulow godnořci/ fortuna tu
nie znosiła/ Tu Insuly Biskupie/ Łáski Marřalko-
wskie/ Krzeřlá Senatorskie/ Buláwy Marsowe/ iář
w pewnym řárbcu w Gniazdzie przechowywála. Nie
bede po řydowřku wřpář przewracal wiele řroynř (y
teráz w řym ře widziemy pirzu Jastrzebcá Tytulow go-
dnořci Myřkowskich) Oycá zmářłego Jęgo Mci Pá-
ná Starosty řró he wřpominam/ řtorey y arte, y Marte,
pirzyl swego Jastrzebcá. Arte Senatorřki Kařtellař-
niey Lubelskiey zářiadářc Stoleř/ Marte Pułkownicze-
go ořiadářc łonia/ pod Regimentem nieřmiertelney
pámieci godnego Ğermána Jana Ğamoyřkiego/ y ář do
řmierci dř wigal Buláwe Pułkownicza. Nie wprzod
iey polořyl/ ář głowe ná řmiertelney pořcieli złořyl.

Dexteri-

Jastrzębiec

Dexteritas, zacney tey Familiei Myślowskich / zawŹe sie poŹazowała / y w spokoynych Seymach / y niespokoy-
nych KoŹosach. Czytacie dawnych Chronistow Pol-
skich / nowych przebiegacie PiaŹetich: a nieiednego
ten / drugiego / trzeciego / dziesiętego / ale ŹoŹdego po-
tomka przymiot.

O Athenach powiedano / że pod taŹ dobrym zaŹadzo-
ne bylo Clima / iŹ wŹelki tamieczny rodzic / abo Gram-
matyk dobry / abo Poeta dowcipny / abo Krasomowca
wymowny / abo Philozoph subtelny / abo Medyk bie-
gly. A o zacnych Myślowskich / w tym Gniazdzie / pod
tym znakiem Jastrzebca porodzonych / to dzis rzeka / co
dawno Źwiatu drukiem Kymopis PolŹki do wiadomo-
Źci podał.

Paprocki
w Gnia-
dzie
Gnot.

Tak wiedz iŹe w tym Gniazdzie, nie maŹ czym brakowac,

MaŹ wemŹytkim Ćwiczone, tylko chciwey Źprawowac.

Virtus & disciplina tu poŹpoŹu chodza:

Rowno Źię z tym MyŹkowskim kaŹdym na Źwiat rodza.

W tym Gniazdzie wrodŹiwŹy Źie zmarly StaroŹta / w
takim piŹzu znalazł JaŹrzebca Źwego.

Potrzebā JaŹrzebowi piorā po Źobie poŹmyŹniać
proŹtować / na mieŹce Źarych nowe pędzić. Przeto y
on w pŹed naukami w roŹnych Źkolach WyciŹtych /
toŹ w CudzoŹiemŹkich opierzał Źie. Gdzie nieŹtetyŹ o iako
przemory wielom JaŹrzebcom pŹnia piorā! z Przemor-
kami powracaia. Kna tego zacnego młodziānā / iakiŹ
nieŹaŹta

niezastawiał Czart sieci: wędwuch lednák naybárzhey
 okazyach/ w Cudzych kráiącach raz/ w Oyczyźnie drugi/ 72
 ale Bog w śchynogacy/ z ktorego mądrości plumelet
 accipiter cudownym go sposoben ratował/ nie dopuścił
 aby był swankował na sumnieniu. Glupis łowiec
 Czarcie/ swiecie/ nie czytaliście przestrogi Ducha swie- ^{trouerb:}
 tego Frustra iacitur recte ante oculos pennatorum. ^{1. v. 17.} Dá-
 remnie rzucata sieć przed oczyma skrzydlastego ptástwa.
 Ale osobliwie na Jastrzeba/ na tego nigdy/ bo daremnie. ^{Terent:}
 Non rete accipitri tenditur. ^{1. h. 1. v. 17.} Nie rzucata na Jastrz

strzeba sieci.

Do Oyczyzny szczęśliwie powróciwszy/ pirzył swego
 Jastrzebcą Dworskimi usługami/ na dworze Nais-
 śniejszyego s. Pamięci Sigmuntá Trzeciego Krola Pá-
 ná náś-go. A nie tylko po dworze z Jastrzebem swo-
 im sie nosił/ ale też po Marsowym polu z nim polował/
 gdy nieprzyjacioly po boiowisku wołował: za ktora
 pracowita satyge oblowem go odprawowano/ kiedy
 Starostwem Oycowstkim iednym/ y drugim Tyżowie-
 ctim godnego Jastrzebcą wtytulowano. Kojnemiza-
 cnemi Kástrellaniami częstowano/ ktorym on nie tylko
 na rozszadzonych łoniach nie zabiegał/ ale dobrowolnie
 w Dom przychodzące z przyrodzoney modestyey swoiey
 wolno pušczał.

A chcąc nie tylko wpirzyć/ załugami/ meztwem/
 Intratami/ Tytulami/ Jastrzebcą swego/ ale też przez
 potomstwo rościćagnąć skrzydła tego/ przybrał do pary
 drugiego

drugiego Iastrzębca podobnego/ bą lepiej rzekę tegoż
właśnie z Domu zacnego Ich Mciow PP. Belżickich.
Wielki obserwant/ potrzebny nauki/ Si vis nubere nube
pari. Towarzyśa sobie n. s. al. rodziny taki zacności /
tychże cnot/ sławy/ y Herbu. Prawda/ nie do światá
przez to Małżeństwo rościł skrzydła Iastrzab/ ale
ad aulicū do południá dnia niebieście^o. przez dwie corze
według światá Ich M. Panny Jagniętke y Sophia z
Mirowsá Myszkowskie Starościątki Tykowietkie/
według zakonu naszego Karmelitańskiego/ w którym sie
Bogu poślubili za wieczne oblubienice/ Wielebne Pan-
ny Jagniętke od S. Trojce Wielkiej doskonałości y
światobliwosci z tego światá zesły/ y Aniele od s. Te-
rassyey/ teraz na przelozekstwie w Klastorze od Jozephá
s. nazywanym pobożnie żyjący. Znales Przezacny Ias-
trzebce po Koronie naszej Polskiej/ za latywales y do
Cudzych różnych Kraiow sława/ teraz przez te dwie po-
bożne Pánience iako dwiem. skrzydłami wzbił się do
nieba.

Powtorzył Małżeństwo/ w zacnem Domu Ich M.
PP. Pskow/ ktorego Domu Tarcza Herbownego
Kleynota/ pozorana sława/ mocna cnota/ patrzącym
Niedopyrzom iasnością swą oczyćmi/ im sie tey barzciey
przypatruia/ tym wiecey doyrzec nie mogą: bo zary-
gle oczy excacat candor ślepi rzecz iasna. Samym tyl-
ko dobrych oczu ludziom iasność tey rodziny mile świe-
ci. Z tego tedy Domu przybrałszy Towarzyśa sobie
Jego

Jego Mśc. Pan Starosta / rozszerzył skrzydła Familii
 ey / przesiadacze potomstwa: Iż w oczach waszych stoi / 43
 wzrostowi zostawicie / męsluchowi dowodze / co to są
 za karczera. Obaczcie ieeeli indoles ich niepożądacie że Nec
 imbellem feroces progenerant aquilæ columbam. *To Horat:*
 tak pirzył sie tak rościagal skrzydła swe Jastrzebiec w
 osobie Je^o Mści Pana Alexandra Myszkowskiego Sta-
 rosty Tykowieckiego / aż do doskonałego południa.
 Lecz to nie ziego poszło dowcipu / ale raczy z Bostiego
 Numquid per sapientiam tuam plumescit accipiter ex-
 pandens alas suas ad austrum Aż do dowcipem twym pi-
 rzy sie Jastrzeb / rozszerzając skrzydła swe na południe.
 Gratia to gratis data lastki Bożkie takie z ktoremi czło-
 wiek potępiony bydz może / y de facto potępionych iest
 wiele. Aristoteles gdzie uczony: w przypowieść pośled
 o Aristoteles ybi non es laudaris, ybi es cruciatus, kedy cie
 nie maż w skolach / tam cie chwala / kedy iestes w piekle /
 tam cie męczy. Gdzie Saul sławny Tytułem Krole-
 wskim / rozstrzewiony potomstwem: dzielnego y wrodzi-
 wego miał Jonate / y innych / z inżemi przymiotami sy-
 now. Wdrzucony od lastki Bożkiej na wieki. Gdzie do-
 statni Bogacz Ewangelicki / ktory Induebatur purpura
 & bysso, & epulabatur quotidie splendide? Pogrzebiony
 na wieki w piekle. Jako wiele tam dzielnego Rycerstwa /
 iak wiele wymownych Oratorów / wszyscy znikli / le-
 dwienie oraz kiedy sie na świecie błysneli. Piora to
 były; przeto sie w powietrze rozwily.

Apud con-
plures
Lib: de
Anima
Disp: 10
Quest: 2
§ 1.

Niektorzy trzymają Philosophowie / że owe barwy /
pstroćiny / Isniace sie po piorach ptaszych / nie są colory
właściwe / ale tylko fałszywe / oczy tylko oszukiwające / za-
śaćciem słońca y one gina. Tak piora herbownego v-
rodzenia / iakżaydzie słońce żywota / gina : z żywotem
vlatnia. Opuścić mi słuchacze Przechacni / że wasze vpi-
rzenia przyrownam do Kraski / Ptała częstego w lecie.
Do ktorey powiadaia zlećialo sie różne ptaństwo / y z
pstroćin ia ogolećilo / każdy ptał wzial pioro swoiey ma-
ści / a kraska naga zostala. Tak przydzie Bog przy śmier-
ci / wezmie zdrowie / wezmie vrode / wezmie dexterita-
tem , wezmie bogactwa / wezmie żywot. Dormierunt
somnia sua & nihil inuenerunt omnes viri diuitiarum
in manibus suis, *Zasnęli (mowi Psalmista) snem swem*
a nie nie znaleźli ludzie bogactwa w rękach swoich. Przy-
dzie Familia Oczyszcza / zatrzyma herb swoy / przydzie
Macierzyska / wezmie swoy / przyda iedney babki y dru-
giey pobiora swoje. Cum morietur homo hæreditabit
serpentes & bestias & vermes Kąznodzieia Jerozolim-
ski Ecclesiasticus powieda. Kiedy zemrze człowiek iuż sie
z inßemi z powinnowaci / z Wezami / z Żabami / z rob-
actwem / ktorego rostocza / rozgmyrza / z iedza /
strawia. Tak ciebie Jasnio Oświecone Kąże / iako zie-
miannina : tak ciebie niewiem iak naywielmożniejszy
Szlachcicu / iako mießczanina.

Gratius
Lib: 4.
ed. 4.

Pallida mors æquo pulsat pede pauperum tabernas
Regumq; turres,

Byś

Gniazda Szlacheckiego:

Byś był y Orlem Królewskim / nie tylko Jastrzębcem
Szlacheckim / otnąć skrzydła / y stanieś Holysem na-⁴⁹⁴
gim iako człowiek / Wyrzadzono to Monarchię Assy-
ryjskiew / y Daniela Proroka / wyrzadzay tobie. Sublata c. 7.
sunt alae aquilae, & stetit super pedes quasi homo. Dla v. 4.
tegoż ozdobne pióra / chwaly światowey / nie inaczey
sobie poważala Joanna Królowa Hiszpańska / tylko iako
ko prozność Pawia zrostoczonym ogonem postawi-
wszy na okregu świata / słowkiem rzecz wyrażila vanitas
à Anna Kieźna Saxonii, pisała nad nim Interna praestant
wewnętrzne zacnięysze cnoty / nad powierzchne przy-
mioty.

Cnota / pobożność / to pióra nieodlatujące / z ciałem /
ale z duszą odchodzące. Słodkomówny Bernard świe-
ty / pisać do iedney Pánienti wstydem / skromnością /
milczeniem / y inshem Pánienstwiem cnotami / przystroio-
ney mowi Ornatus iste tuus, simul cum anima abit, non ^{Epist. 117.}
obit cum corpore. X zniebá to nam łaza áwizy pisać
Janowi ś. Audiui vocem de Caelo, dicentem mihi. ^{Apoc. 10.}
Scribe: Beati mortui qui in Domino moriuntur opera ^{v. 13.}
enim illorum sequuntur eos, slyszal wolaigcy na sie glos
zniebá mowiącego / Nápiś Błogosławieni ktorzy w Bogu
umieráia, ábowiem uczynki ich ida z niemi.

Miłościwy Starosto / mandatem cie przypozwano
od Boga według statutu pospolitego / Statutum est ho- ^{Heb. 9.}
minibus semel mori, nie excypowales forum, nie dales ^{27.}
sie wzdac / niśt nie arestowal: stanąles. Niepytano cie /

Iastrzębiec

iałoś sie ródził? ale iałoś robił? niegdzieś był? lecz ia-
 łoś żył? nie iałcie na świecie zwano / czy z Mirowá
 Myśkowostim / czy Starostá Oycowostim / Tychowies-
 ctim? ale iałcie w niebie zámiono.

Co robił? ty wieśz Pánie Boże wszechmogacy / iż nie-
 proznował / pracowitśy nád Piotra święte°. Ná gorze
 Tabor / Piotr tylko ieden ci chciał przybyteł zbudować /
Mártae ieden slugom twoim / Tibi vnum, Moyśi vnū, Eliá vnum.
17. 4. Zmarły Starostá / robie dwa Kościoly / twoiem dwa
 Szpitale wybudował vbogiem.

Jako żył? powiedam żył dobrze. To pil dobrze: onie
Serm. 1. Pánowie moi: tá definitia żywotá dobrego / tylko
de ss zgromádzienia zle żyjącego: Dicitur vulgo, quia qui bene
Petro & se pascit, bene viuit: sed mentita est iniquitas sibi, quia non
Paulo bene viuit, nisi qui bonum facit. Inśe są znáki dobrego
Apostol: żywotá ktore náznacza Bernad święty / ten żyie dobrze /
Ibidem. ktory żyie Ordinaliter sibi, sociabiliter proximo, humili-
 ter Deo, Porządnie sobie, towárzysko blizniemu, pokornie
 Bogu.

Żył porządnie sobie / częste / swego czasu spowiedzi /
 pewne modlitwy swoich godzin Ordinabiliter sibi aż do
 śmierci. Niemála zostáwił w skátule summe złotá / kto-
 ry y w potrzebie wielkiej / opláćanych tych czasow nie
 ruśzał / ná to tylko chorwał / aby po śmierci tego ná inśe
 święte rozdano co y uczyniono. Ordinabiliter.

Sociabiliter proximo. Jako Towárzysko z bliznym
 żył / od ciebie poczynam nayblizszy mu Przyjacielu / Mei-
 wa Páni

wa Pańi Stárościna/ iako w miłości/ w pożąnowa-
 nin/ żył stoła: długo wywodzić niechce/ abym serca bar-
 żiey boleśnie^o nierostwilił. Wiem iż ile o tym wypadnie
 słow na powietrze zysł/ tyle wpada mieczow przera-
 żaiących w serce twoie. Jako wam Sociabiliter Kochane
 potomstwo/ na ktore czestokroć błogostawieństwa wy-
 lewał Oycowstie. Sociabiliter wam zacni pokrewni/
 ktorym affekt oświadczał. Sociabiliter wam sąsiedzi/
 Przyjaciele/ kiedy na usługi wásze/ na vgody/ z kosztom/
 z wśczyrbkiem zdrowia zieżdzał/ przypadał; a ścięśli-
 wie: Stad inż bylo prawnie w pewność weszło/ tedy
 Stároste Tyżowieckiego na vgode zaciągniono/ tam
 bez niey bydz nie mogło. Sociabiliter domowym/ stu-
 gom/ poddanym/ ktorym iako żadney krzywdy/ żadne-
 go obciążenia nie czynił ońsz wyznawiaa. Sociabiliter
 vbogim Szpitalom/ Klastorom/ wśelkich Zakonnia-
 kow. Lecz nam/ nam Sociabiliter, zbolalego/ sercá z we-
 ścihieniem wielkim przyznawamy. Kilkarazy y z Sio-
 strami naszymi Zakonnemi cale/ zgromádzienia/ pod-
 czas morowego powietrza/ przyjmował/ podeymó-
 wał/ karcił/ hoyno dostatnie: ze potrzeba bylo ostrością
 Reguly y Konstytutyi naszych dostatck miarkowac/ af-
 fekt hamowac. Niezdzilismy tam iak do Pana po-
 wspomózenie/ nie iak do Dobrodzieia po Jolmużne/ ale
 iak do Oycá milniacego. Tenci to iest Jastrzab/ ktory
 Eliaszowych Synow/ obściey niż król Eliaszá żywił.
 Tenci to iest Jastrzab/ co strzydlami miłości y dobro-

Regum
17. 6.

czynności/ do siebie nas przytulał. Był nam y trutkiem
 karmiącym/ y iatowcem osłaniającym Eliasz. Bluszc
 Jonasz nie karmił/ bo bezowocny/ tylko cieniem go osła
 niał/ a wždy o Boże! iako nárobakaco mu go zgryzł bo
 lał. A my ná cie śmierci iako boleć niemamy; cos nam
 tatę^o zagryzła Iaszczybca: zawsze ná cie boleć pamię
 tając będziemy ile razy ná niego wspomniemy/ we mszách/
 modlitwach/ a nie przepomniemy imieniem wszytkiego
 Zakończ obietnicę/ miły nasz Starosto.

Humiliter Do Połornie Bogu Jasnie sie pokazał
 pokorny postepę iego z Bogiem/ wrzące nieoskaczają
 nych szkód Korony naszej Polskiej. Szkołowała Oyczy
 zná ná czesći wielkiej/ prawda: On ná wszytkim. A ie
 dnak zstała to cierpliwosćia znosił/ zstała pokora/ że
 bázniejszy mu było przytro słyseć tego oto mądrzeczącego/
 y niepokornie przyjmującego od Boga/ niż iego škoda.
 Patrzyć ná iego resignatę pokorną z Bogiem: gdy
 Wielebna Przełożona Klastoru Karmelitánek Boskich/
 Siostry naszych/ Klastora od s. Jozephá nazwanego/
 iako Corka Oycá cieżyła przez list/ y zalaowała sie nad
 nim/ że cudze poćierał chałupy/ y po nie swoich tulał sie
 łatach/ który niedawno przestrono po budownych prze
 chadzał sie Dworach odpisał. Moja namilssa Panno Cor
 ko, iáw nie czuję że skłania Bog serce moje, abym to wszytko ie
 mu com strácił dawać/ y dawać. Zda mi się tak, a nie iná
 czej, iakoby m iednego przy obfitym dostatku konia strácił:
 Pandał Pan wziął. Tylko mi Kościół żal, że się w nim chwa
 ta Boża

ta Boża nieodprawie. Niezapomnial Bogá w vtrapieniu / pokornie z Bogiem postępujący: nie zapomnial przy konaniu. Káplíce przynamniemy tym czasem wystawie / á powoli Kościół zbudować obligując wielce kazał. Stego domyslać sie inż możemy łatwie / iako go niebo zacmialo. Mam nadzieie że dusze ie^o inż vřhanowało.

Nadzieie malowa w postaci Pánienskiej / ktora trzymala na raku ptaka polownego. Kto watpi ze te dwie Pánience swiatobliwe / Corti iego Anylea od s. Terressy / w Kościele przed Naswietzym Sakramentem Jasnieszka od s. Troyce przed Maieństwem Troyce Przenaswietzcy / teg Jastrzebca Rodzica Dobrodzieia swego / prezentowały Bogu. Jesli iednak co ieszcze wyplaca / my za nim stawamy v ciebie Boże wszechmogacy / z prosbami / wszyscy / cosmy tu zgromadzeni / za nim prosimy. Ale osobliwie my osierociáli z Dobrodzieia naszeg zazywamy do ciebie owey Oratier Postlow pewnego Kothmistrza v Lukasz S. prosacych o zdrowie. c. 7. v. 4
 Dignum est vt hoc illi praestes diligit enim gentem nostram nam & synagogam iple aedificauit nobis, Godzien iest abyśgo wiekuiwym żywotem darował / milował bowiem narod nasz Karmelitáński. Tak wiele nam Kościółow zbudował / iak wiele dusz podpowietrze zachował. Przyimi do Pałacu twego niebieskiego dusze / my do grobu naszego bierzemy ciało. Jego to była zwyczajna mo. va Dom moy iest diuerlorium Karmelitow. Wy inżego nie mamy mieszkania procz grobu samego
 na świecie

ná świecie przeto cie też iak do domu nášeg/ Capitulari-
ter wszyscy sie ná to zezwolimy/ nie do pospolite^o świe-
clim grobu/ ale do własnego Żakonnikow składamy.

In Thea
ero vita
Humane

Nim tam wnidzie przemawia do was słuchacze moi
(wsak nie nowina ptastru mówić) Augusta Cesarzá
y Marcum Antonium ptał witał mówiac im Aue. Ja-
strzebiec Jego Mai Pana Starosty Tybowieckiego ze-
gnaiac mówi: Vale. Tobie naprzód żalosna Małzonko/
dzieciuiac za miłość/ pośhanowanie/ usługi Małżeńskie/
za ratunki/ prace/ okolo dusze y pogrzebu/ mówi ostatnie
Vale. Wam osierociale Potomstwo Jastrzebca z rąk do-
rąk oddaie/ abyście go nosili godnie/ abyście przestrze-
gali/ by snadź przez wasz niedozor/ iakiego piora dobrej
slawy nie vronil/ abyście cnotami pobożnościa/ Męż-
twy pirzyli go. Błogosławic: przy błogostawienstwie dą-
cie: Vale. Jaśnie Wielmożny Wolewodo Sendomirski/
ktoregom zawse miłości doznawał braterstey/ weźmi
prośbę pod strzydła protekciey twoiey potomstwo moje/
kurczeta gniazda twego/ a iuz kochany Bracie: Vale. Po-
krewni/ Powinni/ Przyiaciele/ Sasiedzi mili Valeta.
Valeta Dbodzi/ Valeta Pobożni Kapłani: Valeta świa-
tobliwi Żakownicy: Valeta. Wy też wszyscy coście si-
kolwiek tu zgromadzili/ w modlitwach we Mszach
świetych vprasaycie mu v Boga Wszechmo-
gacego wielkie Vale.

A M E N.

